

FOLKEBEVEGELSEN

EEO
NYTT

NR. 14 SEPTEMBER 1972 — OPPLAG: 1,1 MILL.

60 % NEI, 40 % JA

En meningsmåling foretatt i august av instituttet FAKTA viser at 51 prosent av de spurte ville stemme NEI til medlemskap, 34 prosent JA, og 15 prosent hadde ikke tatt standpunkt. Dette betyr at 60 prosent av dem som har tatt standpunkt sier NEI til medlemskap, 40 prosent JA.

Danmark sier NEI hvis Norge sier NEI!

Se side 2

Vis ro og verdighet

Tilhengerne ser nå nederlaget i øynene. De siste meningsmålinger viser at et solid flertall av folket vil gå mot EF-medlemskap ved folkeavstemningen.

Forsøkene på å avlede folks oppmerksomhet fra det saken gjelder har hittil slått feil. Men så store interesser og så mye prestisje står på spill for visse kretser av EF-tilhengerne at vi ikke må tro at de vil gi seg med dette. I de siste dagene før folkeavstemningen må vi være forberedt på ytterliggående, ja nesten desperate trekk. Dette kan bli ekstra farlig fordi tilhengerne har en kolossal overmakt i pressen, som nå for en stor del har latt alle saklighetskrav fare.

Vi må være forberedt på at vi simpelthen ikke vil få slippe til med beriktigelser av de påstander som blir satt fram.

Særlig må vi være forberedt på dette:

— trusler om at bedrifter vil bli flyttet utenlands om vi stemmer «nei». Husk på at slike trusler først blir alvorlig innen EF. De kan

ikke avverges når vi får den frie kapitalbevegelsen.

— påstander om at små, ekstreme grupper, som f.eks. SUF, har stor makt i EF-motstanden.

Dette er påstander som savner ethvert grunnlag i virkeligheten.

— at landets sikkerhet er avhengig av medlemskap. Dette er en påstand som er trukket fram i de siste månedene. Så seint som i Stortingetsdebatten i januar i år, og i Regjeringens egen EF-melding, nevnes ikke dette momentet som vesentlig.

Husk at Stortinget har bedt folket om et råd. Det er regjeringen som nå i stedet ber folket om et ekko.

I de siste kritiske dagene er vår egen holdning viktig. La oss omhyggelig unngå å utfordre ekstreme elementer blant tilhengerne. La oss vise selvbeherskelse overfor utfordringer fra slike ytterliggående elementer. Husk at enhver episode vil bli utnyttet i tilhengerpressen og feilaktig framstilt. La vår parole i disse siste dagene fram til 25. september være:

Ro og verdighet.

Har du råd til å si JA?

Appell til de 1.200.000 nordmenn som sier NEI til EF:

Nå trenger Folkebevegelsen din økonomiske hjelp

Siste Gallup-undersøkelse viser at det fortsatt er klart flertall mot medlemskap i befolkningen. Dette vil føre til at det enorme presset fra tilhengerne vil bli ytterligere forsterket. Folkebevegelsens oppgave er å sikre at folkets mening kommer til uttrykk ved folkeavstemningen. Dette trenger vi nå din hjelp til, og vi ber om direkte økonomisk støtte.

En personlig henvendelse til våre aktive medlemmer har i løpet av 10 dager innbragt ca. kr. 600 000,—. Vi trenger ytterligere kr. 600 000,—. Dette

er beskjedent i forhold til det tilhengerne forvalter. De fikk 5/6 av statsmillionene. De forvalter de største partiapparatene og har de økonomisk sterkeste organisasjoner i næringslivet på sin side. De disponerer 90 pst. av pressen. De planlegger politiske utspill i siste uke før avstemningen.

Vi må få muligheter for å motvirke de viktigste feilinformasjoner gjennom egne aviser og flygeblad på landsbasis etterhvert som presset øker. Dette koster penger — penger som vi i dag ikke har.

Send personlig bidrag til vår motinformasjon
Start innsamling på arbeidsplasser
Ta saken opp i klubber og foreninger
DET HASTER!

Postgiro 20 86 69. Bankgiro 8200.01.36 065.

Folkebevegelsen

Postboks 515, Sentrum, Oslo 1.

Slik stemmer du NEI

Ved folkeavstemningen om EF vil det i alle landets valglogaler henge en plakat med følgende tekst:

Ved folkeavstemningen i 1972 skal velgerne med stemmesedlen sin svare JA eller NEI på spørsmålet: Bør Norge bli medlem av «De europeiske Fellesskap»?

Den som avgir stemme går etter å ha blitt krysset av i manntallslisten inn i et stemmeavlukke hvor det ligger utlagt en stemmeseddelkonvolutt og tre stemmesedler — en med teksten NEI, en med teksten JA og en blank stemmeseddel.

I stemmeseddelkonvolutten skal det ikke legges mer enn én stemmeseddel og på denne stemmeseddelen må det ikke skrives noe. I motsatt fall vil stemmesedlen bli forkastet.

Alle som ikke oppholder seg i sin hjemstedskommune på avstemningsdagen kan avgis stemme på nærmeste stemmested.

Stemmesedlen vil da bli lagt i en egen omslagskonvolutt og sendt valglokalet på vedkommendes hjemsted. I prinsippet er det ingen tidsfrist for denne stemmegiving, men i praksis må en sørge for å stemme så tidlig at stemmesedlen i

god tid vil nå fram til valglokalet på den enkeltes hjemsted før dette stenger og oppstillingen begynner.

For den som vil avgis forhåndsstemme kan dette gjøres fram til 23.9 i kommuner som avholder 2-dagers avstemning og fram til 24.9 i kommuner som bare stemmer 25. september. Vanligvis må en oppgi til valgstyret hvorfor en ønsker å forhåndsstemme.

Folk som har vanskelig for å greie reisen til valglokalet på egen hånd kan få hjelp fra Folkebevegelsens lokallag.

Felles lønns- og sosialpolitikk

Hvis også denne ballongen brister, da taper vi...

EF-tilhengerne taler meget gjerne om det «forpliktende fellesskap», men meget uvillig om hva det «forpliktende» består i. Det har falt i EF-motstandernes lodd å orientere folket om det reelle innhold i EFs integreringslinje, nå sist om Borschette-planen som tar sikte på en regulering på sentralt EF-hold av lønninger og trygder.

Hvor langt disse planene er kommet, framgår klart av to resolusjoner vedtatt av Europaparlamentet 13. juni i år. I den ene fastslår parlamentet at kommisjonen og rådet intensivt skal fortsette alle undersøkelser som kan tjene en felles lønns- og inntektspolitikk og prøve å få i stand et så godt samarbeid mellom sosialpartnerne (arbeidsgiver- og taker) som mulig for å fremme virkeliggjørelsen av en europeisk lønns- og inntektspolitikk.

I den andre slår parlamentet fast at en felles sosialpolitikk er en nødvendig forutsetning for utviklingen av en økonomisk og valutarisk union.

Norsk aften

Over 1600 mennesker sprengte Studentersamfundets hus i Oslo sist søndag. Folkebevegelsen arrangerte norsk aften der en rekke framtrepende norske kunstnere opptrådte mot EF.

Vi velger en liten bukkett fra navnelisten: Eilif Armand, Odd Eidem, Jack Fjeldstad, Kari Frisell, Liv Glaser, Per Theodor Hougen, Harald Heide Steen senior og junior, Kåre Holt, Tordis Maurstad, Sølvi Wang, Egil Monn-Iversen, Ruth Reese, Harald Sverdrup, Rolf Søder, Monna Tandberg, Anne Marit Jacobsen, Aud Schönemann, Sissel Ryen, Barthold Halle og Finn Ludt.

EEC-NYTT

Redaktør: JOHN LAGER

Redaksjonssekretær: PER ØIVIND NIELSEN

Redaksjonskomité: Torstein Eckhoff, Trond Hegna,

Ove Larsen og Ivar Sekne

To år i perspektiv

I juni 1970 besluttet Stortinget å fornye Norges søknad om medlemskap. To måneder senere ble Folkebevegelsen stiftet.

Vi fikk vite at det var meningsløst å bekjempe noe vi ikke kjente innholdet av. Det var bare forhandlingsresultatet som kunne fortelle hva medlemskap innebar. Forhandlingene skulle bare avgjøre vilkårene. Deretter skulle vi i ro og mak vurdere resultatet i forhold til eventuelle andre samarbeidsformer. Forhandlingene skulle slett ikke binde oss. Og folket skulle spørres til råds.

Det er skjedd mye i løpet av de to år som er gått.

Først ble det hevdet at det ikke fantes noe alternativ til medlemskap. Handelsavtaler f. eks. var bare aktuelle for land som kunne vise til sin nøytralitetspolitikk. Nå vet vi at alle de EFTA-land som ikke søkte medlemskap får ordnet seg med handelsavtaler.

Nå er argumentet at en handelsavtale ikke er noen god løsning av politiske grunner. Saken gjelder egentlig Norges plassering i verden. Vi må ha medbestemmelse i Vest-Europa — hvis ikke kommer vi i drift.

Men hvorfor da vente på forhandlingsresultatet? Hvorfor alt spillfekteriet fra først av? Gjorde man opp regning uten det norske folk?

Det var landbruk og fiske vi forhandlet om. Det var resultatet av disse forhandlinger som skulle være avgjørende. De viktigste organisasjoner innenfor begge næringer har blankt avvist resultatet. Fiskeriministeren gikk i protest.

Nå hevder tilhengerne igjen at politiske forhold er avgjørende. Det er greit nok — det var det vi hevdet i 1970. Vi hevdet, — og hevder fortsatt — at det står om vår selvråderett, om union og om de politiske hovedspørsmål i norsk samfunnsutbygging.

Så skulle folket spørres til råds. Men hva skjer i det øyeblikk en del politiske ledere oppdager at de ikke vil få det rådet de ber om? Ikke bare presenteres folket for et kabinett-spørsmål, men Høyre og Arbeiderpartiet erklærer at de nærmest vil blokkere norsk politikk dersom folket ikke bøyer seg for det politiske press. Den demokratiske tonen fra 1970 er blitt truende. Den er avløst av press, skremselpropaganda, krigsargumenter og alt man kan tenke seg å gripe til i panikk.

Det norske folk vil møte denne argumentasjon med stemmeseddelen 25. september. Det blir en historisk seier for det norske demokrati.

TAKK

Dette er siste nummer av EEC-NYTT. Avisen er nå kommet ut med et samlet opplag på 14 millioner eksemplarer. Hele dette enorme opplaget er fordelt over hele landet ved frivillig arbeidsinnsats fra titusener av mennesker.

Vi tror at EEC-NYTT har vært et viktig korrektiv til tilhengerpressen under EF-debatten og også et viktig bindeledd innen Folkebevegelsen. Dette korrektiv og dette bindeledd hadde ikke vært mulig å skape uten en enestående innsatsvilje blant medlemmer og tillitsmenn. Vi vil gjerne få rette en innerlig takk til alle som har deltatt i dette arbeidet.

Redaksjonen.

Danmark sier nei hvis Norge sier nei!

43 prosent nei, og 36 prosent ja

Den siste meningsmåling i Danmark, foretatt for Politiken 31. august, viser tall som er identiske med den siste norske Gallup. Under den forutsetning at Norge sier nei, vil 43 % av danskene svare nei og 36 % ja.

Uten denne forutsetning er 44 % for og 40 % mot dansk medlemskap.

Valgvinden blåser for nei i Danmark 2. oktober.

Hva saken fremdeles gjelder

NEI TIL UNION

Det er ikke tvil om hvilken vei det bærer med EF: En politisk og monetær (pengemessig) union er underveis. En ny supermakt skal etableres der de små nasjoners suverenitet blir underlagt stormaktsinteressene. Det blir ikke Norge som skal svinge taktstokken i EF-organene; vår inngangsbillett vil knapt holde til orkesterplass.

Hvem er det som kommer til å forme den felles politikken i en framtidig union? Blir det sveiseren på Nyland, jukse-fiskeren på Karlsøy, småbrukeren i Østerdalen, utenriksminister Cappelen eller Kåre Willoch? Er det ikke mer sannsynlig at det blir Georges Pompidou, Edward Heath og etter valget i Vest-Tyskland i høst, kanskje Franz Josef Strauss? EF-entusiastene benekter at det bærer mot union. Vi tror ikke på dem. Ingen ringere enn tidligere president i EF-kommisjonen, Sicco Mansholt, har sagt det slik: «Felleskapet er nå faktisk på full fart mot en politisk og monetær union.»

— EF-medlemskap er evigvarende. Går vi først inn kan vi ikke komme ut igjen. Det var EF-kommisjonens president, Sicco Mansholt, som kom med denne meget klare uttalelsen på en pressekonferanse i Oslo nylig.

I motsetning til EF-tilhengerne i Norge — deriblant re-

Evigvarende

presentanter for Utenriksdepartementet — gjør Mansholt det klart at når «landet har gjort sitt valg, er det ingen vei tilbake. Medlemskap er evigvarende, Norge kan ikke gå ut igjen», sa EF-kommisjonens president. Og han vet nok hva han snakker om.

Langt til Oslo — lengre til Bryssel

Medlemskap i EF vil seia ei styrking av samarbeidet på topp-planet og tilsvarande svekking av høvet til å øva kontroll med og ha makt over sin eigen situasjon for vanlege folk.

Overføring av makt frå den norske staten til EF vil seia — at ansvarstilhøva vert uklårare

— at vedtak som kjem indre norske tilhøve ved, vert tekne i Brüssel.

I Ministerrådet vil Noreg få 3 av 61 røyster.

I Kommisjonen vil vi få 1 av 14 medlemmer.

I Forsamlinga vil vi få 10 av 208 plassar.

Ingen av EF-organa står under beinveges folkevalg kontroll. Spesielt Kommisjonen har — som ekspertorgan — svært stor makt. Han er bygd opp som eit omfattande byråkrati som arbeider i samsvar med «fridomane» i Romatraktaten.

Dårlig for fiskere og bønder

Tingingane i Brussel viste at dei norske tingarane måtte dra seg attende frå skanse til skanse:

1. kravet om nasjonal fiskeripolitikk vart gjeve opp
 2. kravet om at den like etableringsretten ikkje skulle gjelda fiskeria vart gjeve opp
 3. kravet om udelt grense vart gjeve opp
 4. kravet om rett til grense på 50 mil med einerett for norske fiskarar vart gjeve opp.
- Til sist sat ein med ei sterkt amputert ordning som

skal vara i 10 år, utan noko tryggleik for kva som vil henda i 1982.

*

For jordbruket var protokollen fra Brussel en god avklaring. I Bondelagets uravstemning gikk 92,4 prosent imot norsk medlemskap og på Bonde- og småbrukarlagets årsmøte gikk 70 av 80 representanter imot medlemskap.

Norsk jordbruksnæring har fått vage politiske løfter for at vår sysselsetting i jordbruket kan opprettholdes, men

ingen bindende juridiske garantier er gitt. Støtteordningen til norsk melkeproduksjon — som betyr så mye for jordbruket — kan sannsynligvis i likhet med støtteordningen for korn heller ikke opprettholdes etter 1976. Formannen i Stortingets landbrukskomité har uttalt at regjeringen har ført folket bak lyset. Norge må på lengre sikt underordne seg Felleskapets landbrukspolitikk, noe som vil ha dramatiske konsekvenser for alt landbruk i landet vårt.

Det gjelder deres framtid!

FAKTA OM FOLKEBEVEGELSEN

For å slå fakta fast en gang for alle:

- Folkebevegelsen er en tverrpolitisk bevegelse med medlemmer og tillitsmenn fra alle politiske partier.
- Folkebevegelsens styre har avvist ethvert samarbeid med «Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid».
- I Folkebevegelsens styre, råd, fylkeslag og funksjonærstab finnes det ikke et eneste medlem av SUF.
- Folkebevegelsen blir oppløst når dens mål er nådd, dvs. når norsk medlemskap i EF er avvist.

Avfolking og press

Romatraktatens grunnleggende prinsipper betyr at arbeidskraften må flyttes dit kapitalen finner det lønnsomt å etablere arbeidsplasser.

Dette betyr:
— økt pendling
— økt avfolking av distriktene
— økt konsentrasjon i byer og tettsteder
— økt psykisk og fysisk press.

Kampanjeavslutningen i Oslo:

Fakkeltog fredag 22. sept.

Oppmøte på Youngstorget kl. 18.30

medlemskap er dyrt

EF-medlemskap er ikkje gratis. Kontingenten vil stige til 1.4 milliardar kroner på 10 år. Subsidiene fell bort, matvarene vert dyrare og renta heva 2-3% til nivået i EF.

Det er den jevne mann — den vanlige lønsmottaker — som må betale merutgiftene ved EF-medlemskap i form av:

— dyrere matvarer, for eksempel smør, melk, kjøtt,

ost fordi forbrukersubsidiene vil måtte falle bort. Regjeringen har selv innrømmet at dette fører til en fordyring av matvarene på i alt 700 millioner kroner — eller ca. 1000 kroner i merutgifter for

det enkelte husholdningsbudsjett.

— dyrere bo-omkostninger fordi husbankrenten vil måtte stige ved EF-tilslutning. Forskjellen mellom husbankrente og EF-rente er 2,25 pst. Det

utgjør kr. 1775 i økte boomkostninger pr. år ved utjevning til EFs rentenivå for et husbanklån på 78 000 kroner.

— millionene vi må ut med som medlemskontingent til EF. Allerede i 1973 må vi

eventuelt ut med 248 millioner. Ti år seinere — i 1983 — har dette beløpet steget til ca. 1430 millioner — eller fire millioner hver eneste dag — ca. 900 kroner pr. skattyter.

røyst Nei!

Handelsavtale — selvråderett

I forbindelse med at Sverige undertegnet sin handelsavtale med EF uttalte EF-kommisjonsmedlemmet Jean Francois Deniau at overenskomsten «til forskjell fra medlemskapsavtalene er basert på hver enkelt partners fullstendige selvbestemmel- sesrett».

EFs forhandlingsleder ge-

neraldirektør Wellenstein, var like klar da han «betegnet det som et spesielt karakteristisk trekk ved avtalene at de fullt ut opprettholder traktatpar- ens selvbestemmelsesrett i alle spørsmål innen den øko- nomiske politikk og ikke inne- holder noen harmoniserings- krav . . . »

Handelsavtale er det beste alternativ fordi:

— Den sikrer syssel- settingen uten at vi gir fra oss styringsrett og suvereni- tet.

— To tredjedeler av vår eksport får tollfrihet nøy- aktig like fort ved en handels- avtale som ved medlemskap.

— Vi bevarer tollfriheten overfor alle EFTA-land med bare to unntak.

— Råstoffkildene i fisket vil bli bevart for norske fiske- re også etter 1982.

— Hjemmemarkedsindu- strien (som sysselsetter 75 prosent av folket) vil kunne

få effektiv beskyttelse og støtte.

— Belastningen i nedtrap- pingsperioden lett kan kom- penseres ved enkle endringer i næringslivets avgifter til sta- ten.

— Vi vil styre utviklingen selv.

Solidaritet mellom motstanderne

Folkebevegelsens kampanje mot norsk medlemskap i EF har nå pågått i to år. I forbindelse med avslutningen av kampanjen er dette brevet gått ut til fylkeslagene og lokal-lagene:

Vi nærmer oss nå raskt 22. september med avslutningen av vår utadvendte kampanje. De enkelte lokallag og fylkesutvalg har valgt ulike former for å markere avslut- ningen, fra folkemøter til fak- keltog og vardebrenning.

Også i avslutningen vil vi legge til grunn at det er for- holdene på stedet som må be- stemme hva som er naturlig — en linje vi har fulgt gjen- nom hele Folkebevegelsens arbeid.

Når det gjelder vardebren- ningen er det nødvendig med en nærmere utdyping. I løpet av de siste dager har tilhengerne satt inn et samordnet angrep på vårt opplegg fordi det angivelig spiller på krigsmotiver. Årsaken er åpenbar. Hensikten er å lede oppmerksomheten bort fra «fredsopprop», «Telavågmøtet» og liknende tiltak. Det er ikke Folkebevegelsen men tilhenger- ne som nå forsøker å definere et krigsinnehold i vardebrennin- gen. De tillegger oss motiver vi ikke har hatt for deretter å an- gripe noe vi ikke har ment.

Vårt utgangspunkt er kun so- lidaritet mellom motstanderne i vern om vårt selvstyre gjennom stemmeseddelen den 25. septem- ber. Vardebrenningen ble gjort kjent allerede i juni uten noen

form for reaksjon slik vi nå plutselig ser det. De gamle var- deplassene er en rekke ganger i nyere tid blitt benyttet på ulike måter både lokalt og mer landsomfattende, seinest i for- bindelse med naturvernåret. Dette henger blant annet sam- men med deres beliggenhet som tydelige signalplasser. Lokalut- valgene står fritt i å vurdere om det er naturlig å benytte vardeplassene, og slik situasjo- nen har utviklet seg bes det eventuelt lagt spesiell vekt på nettopp å framheve målsettin- gen, en rolig og verdig avslut- ning med det innhold som har vært tilsiktet. Vi vil også un- derstreke det rent praktiske an- svar der hvor vardebrenningen gjennomføres, bl.a. risikoen for skogbrann. Det har særlig vist seg i store deler av østlandsom- rådet at dette er et viktig mo- ment og tildels har det vært stilt vilkår fra myndighetene som ikke kan oppfylles. Vi har her som ellers full tillit til lo- kallagenes vurdering av forhold- ene på stedet.

EEC-nytt

Utgitt av Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet.

Postboks 515 Sentrum — Oslo 1.

Tlf. 33 20 12 — 33 22 06

Utkommer hver 14. dag.

Trykt i A/S Dagbladets trykkeri.